

е ползата отъ училището. Подиръ него едни ученици разказахъ приказки за поучение, други декламирахъ, и най-сетнѣ всички испѣхъ нѣколко пѣсни. Селенитѣ съ удоволствие и любопитство слушахъ. И Живко деклемира нѣколко стихотворения по поканата на учителя. Вечеринката се свърши. Селенитѣ доволни се разотидохъ, като хвалѣхъ учителя си и Живко. Отъ тогазъ Живко се укоражи, и слѣдъ празниците още по веселъ се върнѣ въ Крушовъ-долъ, на училище. Тамъ разказа на другаритѣ съ какъ е прѣкаралъ празниците въ село, разкажете и вие, дѣца, какъ прѣкарахте тая великденска ваканция.

с Асеново

Ив. Горановъ.

Малкото кученце.

Една заранъ Каролинка излѣзнула да се разхожда край рѣката, която тѣкла близо до къщата имъ. Като вървѣла по брѣга тя съгледала нѣколко лоши дѣца, че се мъчятъ да удавятъ едно кученце. Отишла тя при тѣхъ и ги помолила да го не давятъ въ водата, а да ѝ го продадѣтъ. Тѣ се съгласили да ѝ го продадѣтъ за десетъ стотинки. Каролинка имъ дала паритѣ и спасила живота на кученцето.

Подиръ това тя го занесла у дома си, стоплила го, нахранила го и го турнала да спи.

Отъ този день това кученце станало Каролинкинъ вѣренъ другаръ. На всѣкъдѣ то придружавало своята спасителка и, когато Каролинка